

Dosarul nr. 2ra-2290/18

Prima instanță: (Judecătoria Rîșcani, municipiul Chișinău) N. Arabadji
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) N. Budăi, I. Muruianu, V. Efros

Î N C H E I E R E

07 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de către Mihaila Vladimir și Boev Ivan, reprezentat de avocatul Meșteșug Raisa,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Boev Ivan, Satova Ana și Raducan Galina împotriva lui Mihaila Vladimir, Primăriei comunei Ciorescu, mun. Chișinău cu privire la recunoașterea nulă a contractului de privatizare și a Titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren,

și cererea de chemare în judecată depusă de Boev Ivan împotriva Primăriei comunei Ciorescu, Cvasnicova Evghenia, Noscova Lidia, Furdui Victor, Zelinscaia Natalia, Zelinski Iurii, Oficiului Cadastral Teritorial Chișinău cu privire la modificarea Titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren și a planului lotului, recunoașterea dreptului de proprietate,

împotriva deciziei din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de Mihaila Vladimir, s-a casat hotărârea din 22 iulie 2016 a Judecătoria Rîșcani, municipiul Chișinău în partea admiterii cerințelor Consiliului comunei Ciorescu cu privire la permiterea efectuării modificărilor în Titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren și a planului lotului eliberat, obligarea permiterii efectuării modificărilor în Titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren și a planului sectorului repartizat și s-a pronunțat în această parte o nouă hotărâre, prin care acțiunea s-a respins. În rest, hotărârea din 22 iulie 2016 a Judecătoria Rîșcani, municipiul Chișinău, hotărârea suplimentară din 11 octombrie 2016 și încheierea din 11 octombrie 2016 s-au menținut,

c o n s t a t ă :

La 23 mai 2007 Boev Ivan, Satova Anna și Raducan Galina au depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Mihaila Vladimir și Primăria comunei Ciorescu cu privire la anularea Titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren.

La 05 decembrie 2007 Mihaila Vladimir a depus cerere reconvențională împotriva lui Boev Ivan cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate.

La 15 octombrie 2010 Boev Ivan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei comunei Ciorescu, Cvasnicova Evghenia, Noscova Lidia, Furdui Victor, Zelinscaia Natalia, Zelinski Iuri, Oficiului Cadastral Teritorial Chișinău cu privire la anularea Titlului de autentificare a deținătorului de teren, anularea contractului de vânzare-cumpărare, radierea din Registrul bunurilor imobile a drepturilor înregistrate.

Prin încheierile din 01 martie 2011 și 17 martie 2011 a Judecătorei Rîșcani, municipiul Chișinău, s-a conexasat cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Boev Ivan împotriva Primăriei comunei Ciorescu, Cvasnicova Evghenia, Noscova Lidia, Furdui Victor, Zelinscaia Natalia, Zelinski Iurii, Oficiului Cadastral Teritorial Chișinău cu privire la anularea Titlului de autentificare a deținătorului de teren cu cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Boev Ivan, Satova Anna și Raducan Galina împotriva lui Mihăila Vladimir cu privire la recunoașterea nulă a contractului de privatizare și a Titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren (f.d. 105, f.d.168, vol. I).

La 14 martie 2013 Boev Ivan a depus cerere de modificare și completare a acțiunii împotriva Primăriei comunei Ciorescu, Întreprinderii de Stat „Cadastru”, Mihaila Vladimir, prin care a solicitat anularea Titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren eliberat la data de 03 august 2004 prin dispoziția Primăriei comunei Ciorescu nr.02-1/164 din 07 iunie 2004, anularea înregistrării Titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu nr. cadastral XXXXX, efectuată de Înregistrarea de Stat „Cadastru” la 22 septembrie 2004, obligarea Primăriei comunei Ciorescu să elibereze Titlu de autentificare a deținătorului de teren conform datelor reale deținute (f.d.15-16, f.d.17, vol. II).

La 06 iunie 2016 Boev Ivan a depus cerere de completare a cererii de chemare în judecată împotriva lui Mihaila Vladimir și Consiliul comunei. Ciorescu mun. Chișinău cu privire la obligarea modificării Titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu nr. cadastral XXXXX eliberat pe numele lui Mihaila Vladimir la 03 august 2004 și a planului lotului în partea ce ține de sectorul de teren repartizat cu drept de folosință locatarilor imobilului situat în comuna Ciorescu, str. Ciorescu 21, recunoașterea dreptului de proprietate asupra garajului cu nr. cadastral XXXXX cu suprafața de 39,6 m.p. cu radierea dreptului de proprietate a lui Mihaila Vladimir și încasarea cheltuielilor de judecată (f.d.143-145 vol. II).

Prin încheierea din 22 iulie 2016 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău s-a admis renunțul lui Mihaila Vladimir de la cererea reconvențională depusă împotriva lui Boev Ivan cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra garajului, procesul pe cererea dată fiind încetat (f.d. 198, vol. II).

Astfel, în motivarea acțiunii înaintate, Boev Ivan a indicat că în urma adresării locatarilor casei nr. 21 din str. Ciorescu, comuna Ciorescu către Primăria comunei Ciorescu, ultima a constatat că la repartizarea lui Mihaila Vladimir în proprietate privată a ½ din terenul cu suprafața de 0,259 ha, a fost atribuită și o parte din terenul ce aparține cu drept de folosință locatarilor casei nr. 21A.

A relatat că această porțiune de teren era delimitată prin gard, iar Mihaila Vladimir a demolat gardul existent și a mărit partea de teren din contul terenului ce a fost dat în folosință locatarilor casei nr. 21.

Reclamantul Boev Ivan a remarcat că în scopul corectării greșelilor comise la perfectarea documentelor de transmitere în proprietate privată a loturilor de pământ de pe lângă casă, Primăria comunei Ciorescu, în baza deciziei Consiliului comunei Ciorescu, mun. Chișinău nr. 2/5 din 18 aprilie 2007, a dispus anularea Titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren eliberat pe numele lui Mihaila Vladimir la 03 august 2004 ca fiind indicată greșit suprafața terenului.

Prin hotărârea din 05 martie 2008 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău a fost revocată decizia Consiliului comunei Ciorescu, mun. Chișinău nr. 2/5 din 18 aprilie 2007, iar prin dispoziția Primăriei comunei Ciorescu nr. 8/6-3 din 23 iunie 1997, s-a permis lui Boev Ivan să construiască un garaj conform schemei, care ulterior a fost construit.

A invocat reclamantul că potrivit răspunsului eliberat de Primăria comunei Ciorescu din 02 aprilie 2015, garajul a fost construit de către Boev Ivan pe str. Ciorescu 21/5, care în prezent este str. Ciorescu 23, iar prin adeverința Primăriei comunei Ciorescu din 17 iunie 2015, se confirmă că proprietarul imobilului situat pe adresa str. Ciorescu 23, samavolnic a deplasat gardul și ilegal a separat o parte din terenul destinat pentru construcția garajului de către Boev Ivan, motiv pentru care ultimul nu poate înregistra dreptul de proprietate asupra garajului.

Considera reclamantul că în astfel de circumstanțe, dreptul său de proprietate asupra garajului este încălcat prin eliberarea eronată a Titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu nr. cadastral XXXXX din 03 august 2004 și transmiterea în proprietatea lui Mihaila Vladimir a terenului pe care este amplasat garajul lui Boev Ivan, acesta fiind eliberat pentru o suprafață mai mare decât cea prevăzută în decizia Consiliului com. Ciorescu nr. 1/3 din 26 ianuarie 1995, din care motive susține că Titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren urmează a fi modificat.

A specificat, potrivit planului geometric, până la divizare construcțiile accesorii aveau numerele 06 și 07, iar după divizare le-au fost oferite numerele 02 și 03.

Prin hotărârea din 22 iulie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Boev Ivan.

S-a obligat Consiliul comunei Ciorescu mun. Chișinău să modifice Titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu nr. cadastral XXXXX din 03 august 2004 și planul lotului, eliberat pe numele lui Mihaila Vladimir.

S-a recunoscut după Boev Ivan dreptul de proprietate asupra construcției amplasate în mun. Chișinău, comuna Ciorescu, sat. Ciorescu, str. Ciorescu 23 cu suprafața de 39,6 m.p., înregistrată în Registrul bunurilor imobile cu numărul cadastral XXXXX și s-a dispus radierea dreptului de proprietate a lui Mihaila Vladimir asupra construcției cu suprafața de 39,6 m.p., înregistrată în Registrul bunurilor imobile cu numărul cadastral XXXXX.

S-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Consiliul comunei Ciorescu, municipiul Chișinău împotriva lui Mihaila Vladimir.

S-a obligat Mihaila Vladimir să permită efectuarea modificărilor în Titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu nr. cadastral XXXXX din 03 august 2004 și a planului sectorului repartizat.

S-a încasat de la Mihaila Vladimir în beneficiul lui Boev Ivan suma de 300 lei cu titlu de cheltuieli de judecată (f.d.1- 5 vol. III).

Prin hotărârea suplimentară din 11 octombrie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, municipiul Chișinău s-a dispus încasarea din contul lui Mihaila Vladimir în beneficiul lui Boev Ivan a sumei de 3 300 lei cu titlu de asistență juridică (f.d.10-11, vol. III).

Prin încheierea din 11 octombrie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, municipiul Chișinău s-a corectat greșeala admisă în dispozitivul hotărârii din 22 iulie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, municipiul Chișinău și anume la pagina 9 alin. 8, rîndul 2 sintagma ”una sută cincizeci lei zero bani” cu sintagma ”trei cute lei zero bani” (f.d. 12 Vol. III).

Prin decizia din 27 aprilie 2017 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de avocatul Lazari Constantin în interesele lui Mihaila Vladimir și s-a menținut hotărârea din 22 iulie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, municipiul Chișinău și hotărârea suplimentară din 11 octombrie 2016 (f.d.75-8 vol. III).

Prin decizia din 06 decembrie 2017 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis recursul declarat de Mihaila Vladimir, s-a casat decizia din 27 aprilie 2017 a Curții de Apel Chișinău și s-a restituit cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecători.

Prin decizia din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Mihaila Vladimir, s-a casat hotărârea din 22 iulie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, municipiul Chișinău în partea admiterii cerințelor Consiliului comunei Ciorescu cu privire la permiterea efectuării modificărilor în Titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren și a planului lotului eliberat, obligarea permitterii efectuării modificărilor în Titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren și a planului sectorului repartizat și s-a pronunțat în această parte o nouă hotărâre, prin care acțiunea s-a respins. În rest, hotărârea din 22 iulie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, municipiul Chișinău, hotărârea suplimentară din 11 octombrie 2016 și încheierea din 11 octombrie 2016 s-au menținut.

Pentru a decide astfel, instanța de apel cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că transmiterea dreptului de proprietate asupra terenului ce aparține unității administrativ-teritoriale în proprietatea cetățenilor care dețin proprietatea asupra caselor de locuit amplasate pe terenurile corespunzătoare, are loc în baza unei decizii a Consiliului local.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că dreptul de proprietate asupra terenului cu nr. cadastral XXXXX a fost transmis lui Mihaila Vladimir în baza deciziei Primăriei comunei Ciorescu nr. 1/3 din 26 ianuarie 1995 și a deciziei Consiliului comunei Ciorescu nr. 02-1/163 din 07 iunie 2004, prin care s-a confirmat decizia din 26 ianuarie 1995, fără însă ca aceste decizii să conțină mențiunea referitoare la suprafața terenului transmis în proprietatea lui Mihaila Vladimir.

De asemenea, instanța de apel a constatat că la data emiterii deciziei Primăriei comunei Ciorescu nr. 1/3 din 26 ianuarie 1995, suprafața terenului pe care erau amplasate construcțiile lui Mihaila Vladimir și a coproprietarilor acestora avea suprafața de 200 m.p., iar la materialele cauzei lipsește o decizie a autorității publice locale competente de transmitere în proprietatea lui Mihaila Vladimir a suprafeței suplimentare de 56 de m.p. față de suprafața ocupată în natură la data emiterii deciziei Primăriei comunei Ciorescu nr. 1/3 din 26 ianuarie 1995, iar drept urmare Titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu nr. cadastral XXXXX din 03 august 2004 și planul lotului respectiv, eliberate pe numele lui Mihaila Vladimir

sunt eronate, deoarece suprafața terenului indicată în aceste acte nu corespunde unei decizii a autorității competente prin care s-a decis transmiterea în proprietatea lui Mihaila Vladimir a terenului aferent construcțiilor.

În acest context, instanța de apel a reținut că atât în dispoziția Primăriei comunei Ciorescu nr. 1/3 din 26 ianuarie 1995 cât și în decizia Consiliului comunei Ciorescu nr. 02-1/163 din 07 iunie 2004, în baza cărora a fost eliberat Titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren în litigiu, lipsesc careva mențiuni privind transmiterea în proprietatea apelantului a suprafeței de teren.

Totodată, instanța de apel a stabilit că inițial, Boev Ivan a construit garajul pe terenul situat în str. Ciorescu 21/5 comuna Ciorescu, iar Mihaila Vladimir pe terenul din str. Ciorescu 23, iar ulterior suprafața terenului aferent construcțiilor lui Mihaila Vladimir a fost majorat în natură nu de către autoritatea publică locală și în lipsa unei decizii a autorității publice locale, prin care s-a dispus realizarea modificărilor date, prin strămutarea gardului ce îngrădește imobilul de pe str. Ciorescu 23.

Prin urmare, instanța de apel a concluzionat că în lipsa unei decizii a Consiliului comunei Ciorescu privind transmiterea în proprietatea lui Mihaila Vladimir a suprafeței suplimentare de 56 de m.p. aferente construcțiilor ce aparțin acestuia și coproprietarilor construcțiilor, lui Mihaila Vladimir i-a fost eliberat Titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren pentru o suprafață de teren ce nu i-a fost atribuită de fapt, inclusiv porțiunea de teren aflată în folosința lui Boev Ivan, pe care acesta și-a construit garajul.

Totodată, instanța de apel a remarcat că prin hotărârea primei instanțe, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Consiliul comunei Ciorescu împotriva lui Mihaila Vladimir cu privire la modificarea Titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren și a planului sectorului repartizat, care nu a constituit obiectul examinării în prezenta cauză, or cererea dată a fost prezentată în calitate de probă, în copie din cadrul unui alt litigiu.

Astfel, instanța de apel a stabilit că prima instanță a depășit limitele pretențiilor reclamantului, iar hotărârea primei instanțe în această parte fiind neîntemeiată.

La 06 iunie 2018 Mihaila Vladimir a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea depusă de Boev Ivan să fie respinsă.

Recurentul Mihaila Vladimir în motivarea recursului a menționat că a inițiat construcția garajului din str. Ciorescu 23 în temeiul deciziei Consiliului comunei Ciorescu nr. 8/6-4 din 23 iunie 1997, iar conform extrasului din Registrul bunurilor imobile, bunul imobil cu nr. cadastral XXXXX situat în comuna Ciorescu, str. Ciorescu 23, este înregistrat după Mihaila Vladimir, care are acoperiș comun cu construcția accesorie – garaj.

De asemenea, recurentul a specificat că terenul deținut de Mihaila Vladimir i-a fost atribuit în baza deciziei Consiliului comunei Ciorescu nr. 1/3 din 26 ianuarie 1995, aceasta nefiind contestată.

La fel a relatat că garajul în litigiu se află pe str. Ciorescu 23, iar între casele cu nr. 21 și 23 există un drum, imobilele în cauză fiind separate.

Prin urmare a invocat că garajul la care pretinde Boev Ivan aparține lui Mihaila Vladimir, iar pe parcursul a 10 ani Boev Ivan a acceptat situația creată și nu a contestat actele administrative existente în baza cărora Mihaila Vladimir deține dreptul de proprietate asupra terenului și a garajului.

Totodată recurentul a relatat că bunul imobil cu nr. cadastral XXXXX a fost încetat (stins) în baza contractului de încetare a dreptului de proprietate comună pe cote-părți prin divizare din 15 iulie 2014, inclusiv a construcțiilor.

Referitor la bunul imobil cu nr. cadastral XXXXX care are suprafața de 0,1269 ha, recurentul a menționat că drept temei al efectuării înscrierilor, a constituit contractele de donație din 24 ianuarie 1991, contractul de încetare a dreptului de proprietate comună pe cote-părți prin divizare din 15 iulie 2014 și Titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren din 03 august 2004.

Astfel recurentul a specificat că instanțele de judecată nu au stabilit cu certitudine numerele cadastrale ale bunurilor imobile, care sunt diferite, suprafața diferită a acestor bunuri, precum și deținătorii dreptului de proprietate.

La 06 iunie 2018 Boev Ivan reprezentat de avocatul Meșteșug Raisa a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Recurentul Boev Ivan, în motivarea recursului a menționat că nu este de acord cu decizia instanței de apel în partea în care s-a casat hotărârea primei instanțe și anume în partea admiterii cererii de chemare în judecată depusă de Consiliul comunei Ciorescu împotriva lui Mihaila Vladimir cu privire la permiterea efectuării modificărilor în Titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren și a planului lotului.

Recurentul a relatat că dreptul de proprietate asupra terenului cu nr. cadastral XXXXX a fost transmis lui Mihaila Vladimir în baza deciziei Primăriei comunei Ciorescu nr. 1/3 din 26 ianuarie 1995 și a deciziei Consiliului comunei Ciorescu nr. 02-1/163 din 07 iunie 2004, însă fără ca aceste decizii să conțină mențiunea referitoare la suprafața terenului transmis în proprietatea lui Mihaila Vladimir.

De asemenea, a specificat că la data emiterii deciziei Primăriei comunei Ciorescu nr. 1/3 din 26 ianuarie 1995, suprafața terenului pe care erau amplasate construcțiile lui Mihaila Vladimir și a coproprietarilor acestora avea suprafața de 200 m.p., iar la materiale cauzei lipsește o decizie a autorității publice locale competente de transmitere în proprietatea lui Mihaila Vladimir suplimentar a suprafeței ce depășește 200 m.p.

Astfel recurentul Boev Ivan a invocat că lipsește o decizie a autorității publice locale privind atribuirea lui Mihaila Vladimir a suprafeței suplimentare de 56 m.p. față de suprafața ocupată real la data emiterii deciziei Primăriei comunei Ciorescu nr. 1/3 din 26 ianuarie 1995.

A specificat că în astfel de circumstanțe, Titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu nr. cadastral XXXXX din 03 august 2004 și planul lotului respectiv, eliberate pe numele lui Mihaila Vladimir sunt eronate, deoarece suprafața terenului indicată în aceste acte nu corespunde unei decizii a autorității competente privind transmiterea în proprietatea ultimului a terenului ce depășește suprafața de 200 m.p.

Totodată, recurentul a relatat că inițial, Boev Ivan a construit garajul pe terenul situat pe str. Ciorescu 21/5, comuna Ciorescu, iar Mihaila Vladimir pe terenul din str. Ciorescu 23, însă ulterior suprafața terenului aferent construcțiilor lui Mihaila Vladimir a fost majorat în natură în lipsa unei decizii a autorității publice locale privind efectuarea modificărilor respective, prin strămutarea gardului ce îngreșește imobilul din str. Ciorescu 23. Astfel în urma privatizării masive, terenul în litigiu a

devenit parte din terenul aferent imobilului nr. 23 din str. Ciorescu, comuna Ciorescu.

Cu referire la termenul de declarare a recursurilor, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 22 martie 2018, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursurile au fost declarate la 06 iunie 2018 și respectiv se consideră depuse în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursurilor completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererile de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursurilor sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurenților cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursurile declarate nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursurile declarate de Mihaila Vladimir și Boev Ivan, reprezentat de avocatul Meșteșug Raisa, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, Completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibile recursurile înaintate de Mihaila Vladimir și Boev Ivan, reprezentat de avocatul Meșteșug Raisa.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Nina Vascan

Dumitru Mardari